

İKTİDARIN AZİZLİĞİ

Ergin ERSOY
Elektrik ve Bobinaç İşçisi

Nasrettin Hoca'nın şöyle bir fıkrası vardır, büyük anlam taşır. Belki hatırlarsınız : FİL HİKAYESİ.

Topal Timur fillerinden birini Akhisar'a gönderir ve ova halkını da file bakmakla görevli kılar. Zaten yoksul olan halk, günlük ihtiyacı bir hayli yekün tutan filin bakım ve masraflarıyla uzun zaman sıklır. Bakarlar ki olacak gibi değil, dün-yayı yese doymuyor. Hoca'yı, bu derdi kökünden haletmek için memur ederler. Hoca, «İyi, güzel ama, sözümü doğrulayacak, beni destekleyecek bir miktar adam da benimle gelirse olur» der. Hoca önde, kalabalık arkada, düşerler yola. Timur'un otağına yol oldukça uzundur. Kimi korkar, kimi çocuklarını düşünür, kiminin de cam tathirdir, sağa sola kaytarır, yalnız bırakır hoca'yı. Otağa varıldığında Hoca arkasına bir bakar, görür ki yalnız kalmış, içinden «görürsünüz siz» der. Timur sorar, «ne var, hayır ola?» Hoca da anlatır, «iyidir, hoştur, bize fil verdiniz, ona çok iyi bakarız, çok severiz. Lakin hayvan pek yalnız, buna da bir eş gerek». Nihayet hoca, peşinde ikinci bir file Akhisara döner. Halk sağını başını yolar, çünkü dert bir iken oldu ki. Hoca şartı peşin koyduğu için içi rahat, aldırmas...

Bugün, iktidar da millete baktı, gördü ki kendisine rey verip iktidara getirdikleri halde dört senedir ne arayan var ne soran. Millet temelli düşümü geçim derdine. O da «olmuş olacak» dedi «halk bu dertle pek yalnız kaldı, bari biraz da ASMA KÖPRÜ'ü derdiyle uğraşın da, hiç

BÜTÇE

(1. sayıdan devam)

ki açık büyüdüğüne bünür, işin altından kalkmaz olur. Yabancı devletlerden borç almadan başka devlet, bütçesindeki açığı bir de gelirin büyük kısmını sağladığı vergilere zam yapmakla kapatmak ister. Bunu da kendi elinde olan işletmesini kendisinin yaptığı çay, sigara, içki, tuz gibi maddelerin satış fiyatlarını yükselterek, daha fazla vergi almak şeklinde yapar. Bu maddeleri satın alanlar vergi ödediklerini farketmedikleri için bunlara VASITALI VERGİLER denir.

İşte bu günlerde vasıtalı vergiler dediğimiz vergileri arttırma, yani bu çeşit maddelerin fiyatlarına zam yaparak bütçe açığını fakirin sırtından çıkarma yoluna tekrar gidiliyor. Kime daha çok zararı dokunacak bu fiyat artışlarının? Binlerce lirayı rahatça kazanan ithalâtçıya, ihracatçıya, komisyoncuya, tefeciye, fabrika-töre mi, yoksa ekmeğini taştan çıkaranlara, işgiye, köylüye, küçük esnafa, dar gelirlili memura mı? Hiç kimse herhalde birincilere daha çok zararlı olduğunu söyleyemez. Ücretlere büyük zorluklarla bir kaç kuruş zam yapırlarsa yaparlar, ardından bütün verdiklerini fiyatlara zam-larla geri alırlar.

Artık biraz gözlerimizi açmanın zamanıdır. Kimin kime hizmet ettiğini, iş-gilerin, köylülerin, küçük esnafın, az gelirlili memurların kimlere çalıştığını kimlere çalıştığını öğrenmemiz gerekir. Biz kimiz? Türüli yollarla bizi sömürenler kim? Biz nasıl yaşıyoruz, sömürücü-ler nasıl? Bunları artık düşünmeliyiz. Ve arkasından sormalıyız : KURTULUŞ YOLU ACABA NEREDE? Bütün bunlardan kurtulup insan gibi yaşamamızın yolu nerede?

KURTULUŞ YOLU * Halk Gazetesi * Sahibi : Minu İnkaya * Sorumlu Müdür : Mehmet Adnan Ermiş * 15 günde bir çıkar * Fiyatı 15 kr. * İdare Merkezi : Horhor Cad. Molla Hüseyin Sok. No. 9/6 Ak-saray * Baskı : Hermon Matbaası * Dışığı Yönet Matbaası * İlan pa-zarlığı, Basıldığı tarih : 1-1-1969

GÖRMEZLER

Ovaları, yayılları, dağları;
Görmediniz, görmediler, göremez.
Asması kurumuş, koca bağları;
Görmediniz, görmediler, göremez.

Aşaraktan, yüksek yüksek belleri,
Oba oba, oymak oymak elleri;
Altı toprak, üstü gülden evleri;
Görmediniz, görmediler, görmezler!

Çağımızda hüküm süren beyleri,
Açlık ile yaman olan köyleri,
Bir tutamık saman için yayları;
Görmediniz, görmediler, göremez.

Öz yurdunda Türk'ün göçmen soyunu;
Kılı kurdundan ölen yüz bin koyunu;
Bu ülkede, bunca büyük boymu;
Görmediniz, görmediler, göremez!

Çobanoğlu

Neden Zam ?

1. den devam

sistemdir. Bu sistem ise emperyalist Amerika ve onun içindeki özel teşebbüscü ortakların işine gelmektedir. Ve bu düzen devam ettiği sürece de, yazımızın başında işaret edildiği gibi zamların kesilmeyeceğini söylemek kehanet olmayacaktır. C. A.

OKUYUCU KÖŞESİ

Kundura emekçisi Hayri BAYSAL diyor ki :

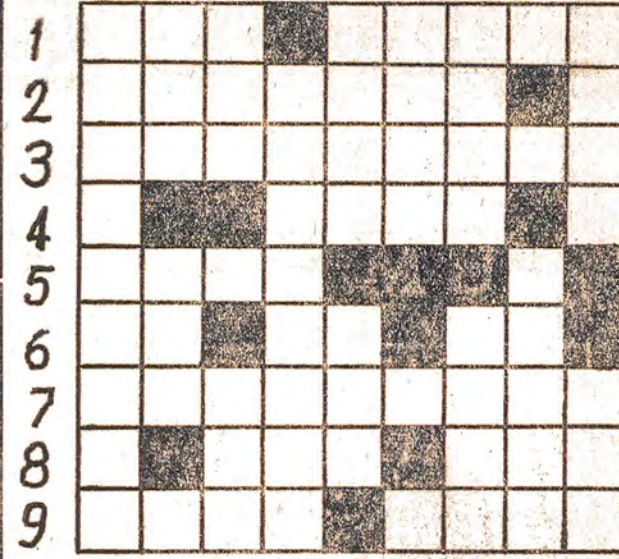
«Komprador kapitalizminin, yani sömürücü sermayenin demir ökçesi altında inleyen bir sanatkârlar, kanımızla yoğun olarak ürettiğimiz değerleri, değerlerinden aşağıya elden çıkarmak mecburiyetine karşı karşıya bırakılıyor. Biz kundura sanatkârlarını derici ayrı sömürür, köseleci ayrı, lastik fabrikatörü ayrı, kavafı da ayrı. Hepsini aslan payını alırken, en zor şartlar altında bu üretimde en büyük payı olan bizler ancak o günlük ekmeğimizi çıkarabiliriz. Halbuki teşkilâtlanırsak, hep birlikte yarınımızdan emin olmamız sağlıyacak faktör, yani kendi ürettiğimiz ayakta kalma, kavafı aradan çıkartıp halka kendimiz daha ucuz satabiliriz. Böyle bir hareket, tepemizde diğer bir sömürücü olarak yerleşmiş olan derici ve köseleciyi de diskalfiyeye edecektir, çünkü derici ve köseleci fabrikadan doğrudan bize gelecektir. Ortadaki sözde perakendeci dediğimiz aracı kalkacaktır. O zaman, biz derici - köseleci fabrikatörünün hizmetimize değil, fabrikatör bizim hizmetimize çalışmış olacaktır. Bunların hepsi tahakkuk ettiği an, yarınımızdan emin, toplumda gereken yerimizi almış olacağız.»

Pistole boyacısı Hasan TAŞKIN diyor ki :

«Patron beyzadeler : İşçiler bizlerden rahat, hiçbir düşünceleri yok. Haftabaşı gelir paralarını alırlar, hafta boyu bizlerden rahat geçinirler» derler. «Haklarını tam olarak alırlar» diye de sarıklı besteler gibi laf söylerler. Böyle konuşmaları zaman benim şahsen tuhafıma gidiyor. Patronun kazancı haftada 20 bin lirayı geçer, işgiye verdiği ise 75 liradır. Hak bu mu ? İşçi bu 75 lirayla karını mı doyurur, yoksa evine mi bakın? Bu yazdığım, ufak bir atölyenin kazancıdır. Büyük işyerlerinde neler olur, kimbilir? Buna sorarsanız, kabahat işide günkü patrona parayı kazandıran ve o lafları söyleyen bir işçileriz. Davamıza sahip çıkmadığımız için kendimizi onlara köle ediyoruz, onlara milyonları kazandırıp bize ne verirlerse «berekat versin» deyip bir de hayır dua ediyoruz. İşçi kardeşlerim, sınıfımız bilelim, davamıza sahip çıkalım, hep beraber olalım ve örgütlenelim. Kardeşlerim, zam üstüne zam. Bizim aylıklara ne zaman zam?»

BULMACA

1 2 3 4 5 6 7 8 9

SOLDAN SAĞA :

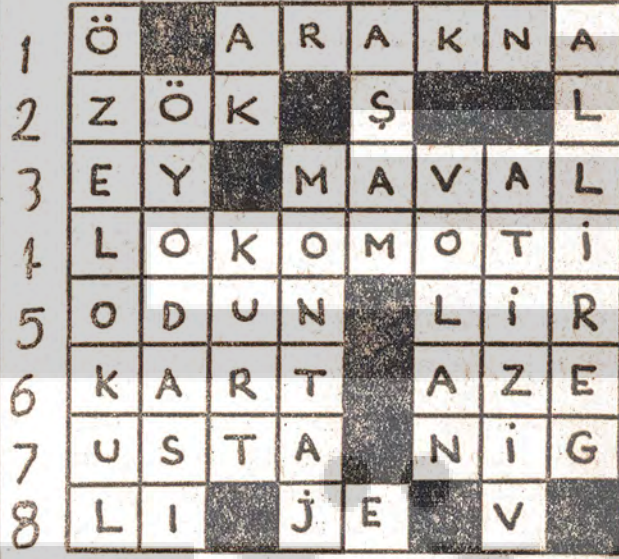
- 1 — Rutubet, Posta-telefon-telgraf idaresine mensup.
- 2 — Tersi, ne istediğini bilme kabiliyeti-ne sahip kişi.
- 3 — Tersi, uzayın insan tarafından keşfi için gönderilen roket pilotlarına verilen ad.
- 4 — Tersi, Türk Beyinin çadırları.
- 5 — Büyüğün ricası.
- 6 — İlk ismi Amon olan eski Mısır Tanrısı, Akıl, Yatsı kilosı neydeyse bir günlük kazançla almamayaacak duruma gelmiş bir gıda maddesi.
- 7 — İnsan en geniş bir rözgürlük ve refaha kavuşturulan Halk İdaresine dayanan sistem.
- 8 — Sonuna A gelirse ölüm uykusu, Başına E gelirse keder.
- 9 — Erişmiş, Tesir.

YUKARIDAN AŞAĞI :

- 1 — Tersi, hayatı fakirlikle geçmiş büyük Türk halk filozofunun ilk adı.
- 2 — Tersi boğa işlenirken söylenir, Afyonkeşer ülkesi olarak bilinen ÇİN'de Sosyalizm'i kuran liderin adı.
- 3 — Yasaklama, Kayak (yabancı terim).
- 4 — Dürist insanın gittiği, çok politikacının hiç gitmediği yol (iki kelime).
- 5 — Aşağılık insanların yaptığı şey, «fiat-larda ayarlamak» diye fakir halkın sırtından çıkar zenginini cebine girer.
- 6 — Tersi yalnız çenesi kuvvetli olan bir politikacıya takılan lakap.
- 7 — Yugoslavya'nın başkanı, Bir zamanlar döviz harcanarak getirilen kumar makinelerinden biri.
- 8 — Kokaryakt.
- 9 — Magirus işçilerinin grevini halktan gizlemek için Montajcı İzzettin basına bolca verdiği, Başına E gelirse amca.

Geçen Bulmaca

1 2 3 4 5 6 7 8

MAGIRUS GREVİ

(1. sayıdan devam)

İşçilerle yaptığımız görüşmede, işçiler :

«Aslında alınan haklar, bizlerin daha iyi hayat şartlarına kavuşmamıza temin etmekten uzaktır. Ama Sendika yolu ile almabileceğ en iyi haklardır. Bu sebepten ötürü mücadelemiz bitmemiştir. 50 gün süren grevimizde gördükki bütün işler gelip sivasete dayanıyor. Düzene dayandırıyor. Hedefimiz Montajcı İzzet Ünver değildir artık. HEDEFİMİZ MONTAJCI İZZETLER YARATAN DÜZENİ DEĞİŞTİRMEKTEDİR.» demişlerdir.

Selâm size Magirus İşçileri.

kurtulus YOLU

* halk gazetesi *

15 KURUŞ

1 Ocak 1969

YIL : 1 SAYI : 3

Bütün Dar Gelirliler, Fakirler Sıkı Durun:
YENİ ZAMLAR GELİYOR...

Hükümet yetkililerinin yaptıkları açıklamalara göre, önümüzdeki günlerde bir çok malların fiyatlarına zam gelecektir. Zamlar bazı vergi ayarlamaları şeklinde olacaktır. Neticede bütçeye 1 milyar 700 milyon liralık bir gelir sağlanacaktır.

Tekel Maddelerine Zam

Zamların bir kısmı, sigara, içki, çay gibi tekel maddelerine yapılmaktadır. Bugüne kadar, 1 paket Bafra sigarası için ödediğimiz 130 kuruşun 45 kuruşu vergi olarak devlete gitmekte idi. Yani yüzde 35 vergi verilmekte idi. Şimdi ise bu nispet yüzde 70'e çıkarılmaktadır. Ve bunun tabiki de hükümete bırakılmaktadır. Siz-zan ilk habere göre ise ikinci sigarasının fiyatı 1 liraya çıkacak, diğer sigaralara da 5-10 kuruş arasında zam yapılacaktır. 35 lik Rakımın fiyatı 7 lira iken 10 lira olacaktır.

Akaryakuta Zam

Başbakan «benzine zam yok» diye dursun, benzine de bal gibi zam gelecektir. Yeni kamuna göre piyasaya 89-95 oktanlı bir benzin çıkacaktır. Ve fiyatı İstanbul'da, 141-145 kuruş arasında değişecektir. Ama oyun bundan sonra başlayacak ve yeni benzin piyasaya sürülür sürülmez bugün satılan benzin bulunamayacaktır. Bulunsa da su gibi olacaktır. İster istemez 145 kuruşluk benzin kullan-

ılacaktır. Ve Başbakan'a göre de benzin pahalılamayacaktır. Bu zamlar devlet bütçesine 100 milyon liralık ek bir gelir elde edilecektir.

Yedek Parçalara Zam

Dışardan getirilen, yani ithal edilen mallar yüzde 15 damga resmine tabi idi. Şimdi ise bu vergi yüzde 25'e çıkmaktadır. Dolayısıyla ithal edilen bütün malların, bu arada bilhassa oto yedek parçalarının fiyatları iyice yükselecektir. Yapılan yüzde 10 vergi zammı maliyete intikal edeceğinden, yedek parça soğore gelene kadar yüzde 25-30'u bulacaktır. Bu yüzden yedek parça fiyatlarında yüzde 30 civarında bir artış beklenmektedir.

Diğerleri

Bunların dışında şirketlerden alınan kurumlara vergisi de artmaktadır. Garip-tir ama bu zam bile halkın omuzlarına yükleneyecektir. Çünkü gazete haberlerine göre, sanayiciler hep beraber fiyatlara zam yapacaklardır. Buzdolabı, çamaşır makinesi gibi malların fiyatları yüzde 20 artacaktır. Nakış ipliklerinden de vergi alınacaktır.

Velhasıl dar gelirlili işçi, memur, esnaf, zanaatkar ve köylüleri çok daha sıkıntılı günler beklemektedir. Çünkü bu zamların sadece burada kalmayıp, herşeye sirayet edeceği ortadadır.

Magirusta Grev

B İ T T İ

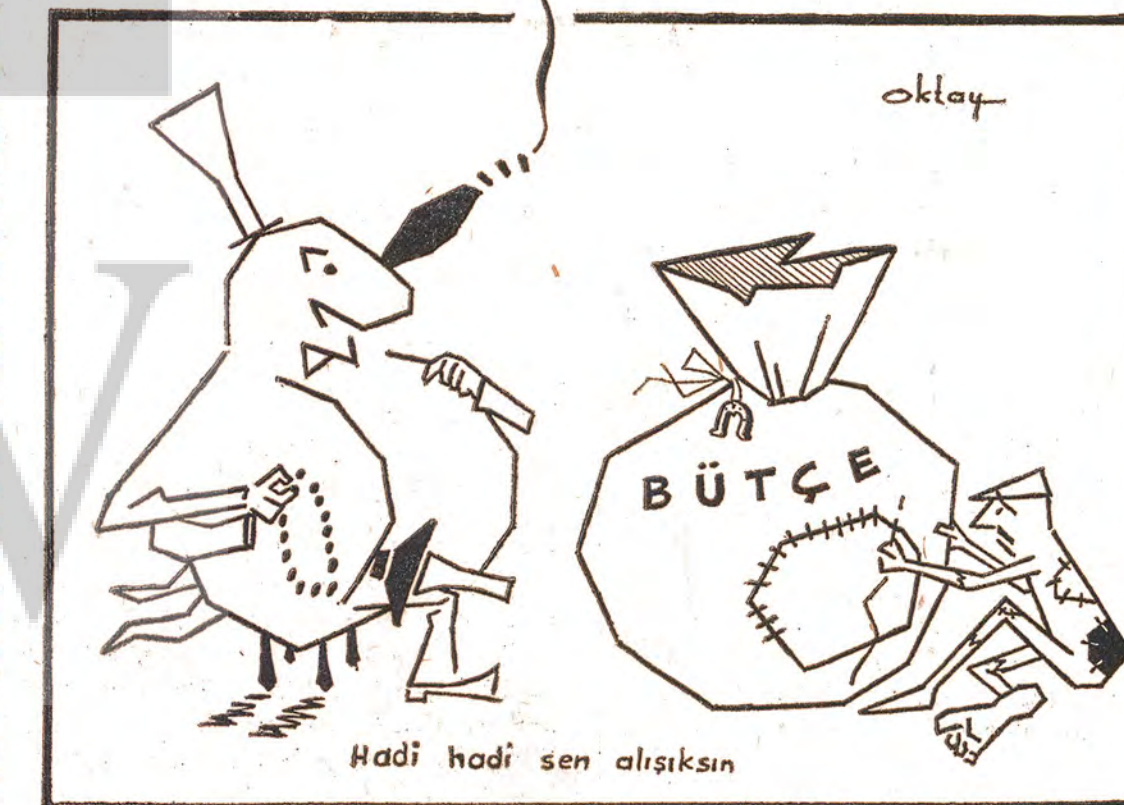
50 gün süren grevde işçiler, tam bir beraberlik içinde olmanın her türlü engeline kafa gibi dimdik durmanın ve gelik gibi iradelerinin sonucu : MONTAJCI İzzet Ünver'i dize getirmişlerdir.

Yapılan toplu sözleşmede işçiler şu haklar almışlardır :

1. Sözleşme 1 Ağustos 1968'ten itibaren geçerli sayılmıştır.
2. İşten çıkarılan işçi ve işçi temsilcileri tekrar işe alınmıştır.
3. Saat ücretlerine yapılan zam, birinci yıl 75 krş., ikinci yıl 69 krş. tur.
4. Asgari ücretler, birinci yıl 225 krş., ikinci yıl 250 krş. tur.
5. Yemek parası günde 3 TL. dir.

Yapılan sözleşmede ayrıca, çocuk parası 10 TL., evlenme için 5 gün ücreti izin ve 400 TL., 22 gün ile 37 gün arasında ücret tutarı karşılığında senelik ikramiye, askere giden işçiyse 250 TL. askerlik yardım gibi sosyal haklar alınmıştır.

Devamı 4.de

Hadî hadî sen alırsın

(DEVAMI 4. DE)

NEDEN ZAM ?

Son senelerde fiyat artışının çok hızlandırdığı artık herkesce bilinen bir gerçektir. Gelecek olan zamlar ise zincirin son halkasıdır. Ama öyle görünür ki zincir daha çok uzayacak ve zamları yeni zamlar kovalıyacaktır.

Yapılacak vergi zamlarının, 1969 bütçesinin 4 milyar lirayı geçen açığını kapatılması için getirildiği söylenmektedir. Gerçekte ise, temel sebep, ekonomimizin girdiği kırmızı, ihaltatmızdan, yani dışardan aldığımız maldan 1 milyar 623 milyon lira azdır.

İşsizlik hadî safhaya gelmektedir. 1968 Ekim ayı içinde, İstanbul'da, İşçi Bulma Kurumuna baş vuran 13935 kişiden ancak 1791 kişiye iş bulunabilmiştir.

Ve Türkiye'de işsizler ordusuna her sene 300 bin kişi katılmaktadır.

Kalkınma istenilen hızda olamamaktadır. Bilhassa tarım ve sanayi pek gelişmemektedir. Buna karşılık lüks inşaatlara, apartmanlara yatırım çoğalmaktadır.

Ve bir seneye içinde meydana getirilen mallardan yapılan işlemler, yani millî gelirden en büyük payı ufak bir zamlık almakta, büyük çoğunluk ise geçim sıkıntısı içinde kıvrınmaktadır.

İşte 1969 bütçesi böyle bir ortamda hazırlanmaktadır. Ve bir defa daha ortaya çıkmaktadır ki, bu özel teşebbüscü sistemin tamiri imkânsızdır. Sıkıntılı git-tikçe çoğalacaktır. Ama beri yanda mut-lu zamlık dışardaki ortaklıkları işlerini yine yürütecektir. Şöyle ki :

I — Açık verdiği için, halktan fedakârlık istenilen bu yüzden de yeni zamlar getirilen, 1969 bütçesinden, özel sektöre 700 milyon lira kredi verilecektir. İhracatta vergi iadesi, prim gibi ödemelerle bütçeden özel sektöre çekilen peşkeş 3 milyar lirayı bulmaktadır.

II — 26 milyar liralık 1969 bütçesinde Millî Savunma masrafları 4 milyar 483 milyon lira ile başta gelmektedir. Aşağı yukarı bütçeden harcanan her 100 liranın 20 lirası Millî Savunmaya gitmektedir. Halbuki ordumuzun büyük bir kısmı Nato'nun emrindedir. Türkiye Nato'ya 16 tîmen ve 22 hava filosu tahsis etmiştir. Ve ortalaması 300.000 askerimiz Nato emrine verilmiştir. Nato ise Amerika'nın savunması için kurulumu bir ittifaktır. Millî savunma adı altında aslında Amerikan savunması için bütçeden milyarlar ödenmektedir. «Bütçe açık» deyip bir şey zam yaparık, elde edilen paralar gerçekte Amerika için kullanılmaktadır.

Sonuç olarak; gelecek zamların esas sebebi, bozuk, özel teşebbüscü ekonomik

Devamı 4. de

TÜRKİYE'de HALKIMIZ KURTULUŞ YOLUNDA KONFEDERASYON

ADNAN ERMİŞ

Türk - İş ve DISK'ten sonra Türkiye Özgür İşçi Sendikaları Konfederasyonu kurulmuştur. 17 sendikanın bir araya geldiği bu teşkilatın yüzüne yakın üyesi olduğu söylenmektedir.

1963'ten bu yana işçi teşkilatlarının sayısı büyük bir hızla artmaktadır. Bu kadar artış ve teşkilatlanmaya rağmen, işçilere yeni haklar, yeni menfaatler sağlanamamış, işçilerin hayatı her geçen gün daha da kötüye gider olmuştur.

Bu neden böyle olmaktadır?
I — Düzen, yani memleketin idaresi, ÖZEL TEŞEBBÜSCÜLERİN ELİNDEDİR. «İşçilere ne kadar az ücret ve ne kadar az hak versem o kadar sermaye birikimi yapabilirim» zihniyetini güdenlerin idare ettiği, iktidarı elinde tuttuğu bir ülkedir Türkiye.

II — İşçilerin söz ve karar sahibi olmadığı bir meclisten, sözde işçi haklarını savunan kanunların çıktığı bir ülkedir Türkiye.

İşçiler ve İşçi teşkilatları bu hususları dikkate almazlar, düzeni kökten değiştirecek yönde mücadele etmezler ve işçilerin, çalışanların meclislerde çoğunlukta olması yolunda gayret sarfetmezlerse, uzun yıllar işçilerin yoksulluğu, dertleri devam edecektir.

Şimdi yukarıda sıraladığımız hususlar varken, en büyük işçi teşkilatının kurucuları, boş laflarla basın toplantısı yapmaktadır. 17 sendika başkanı yüzbin işçi adına beyanat vermektedir. Ne acıdır ki yüz bin işçiden hiç ses çıkmamaktadır. Bundan önceki kuruluşlarda olduğu gibi, işçiler kendi kaderleri üzerine oynayan oyunculara seyirci kalmaktadırlar.

Böyle bir durumda bin değil onbin teşkilat kurulsaydı boştu, faydasızdır. İşçilerin gerçek teşkilatı, kendi başkaldırıları sonucu, kopara kopara ve MUTLAKA ESKİYİ YIKARAK, yeniyi GETİREBİLİR KURULUR. Gerçek bir işçi teşkilatının kuruluşunda işçilerin alın teri ve kavgası yatar.

Tek kelimeyle, masa başı kuruluşları olarak EN SIHHATLİ GİBİ GÖRÜNEN

TEŞKİLATLAR DAHI KISA ZAMAN-DA SARILIK HASTALIĞINA YAKALANMAKTADIR.

Bu günlük şartlar altında gerçek bir işçi teşkilatının hedefleri sunlar olmalıdır :

- 1 — Çalışmanın garantisi altına alınması,
- 2 — İşsizliğin kalkması,
- 3 — İhtiyaç maddelerinin fiyat artışlarının önlenmesi,
- 4 — Montaj değil, ağır sanayi tesislerinin kurulması,
- 5 — İşçilerin işletmelerde söz ve karar sahibi olması,
- 6 — İşçi hakları aleyhine olan kanunların veya maddelerin kaldırılması.

Yukarıda sıraladığımız hususlar yalnızca sendikal mücadele ile gerçekleşemez. İster istemez işçilerin siyasi yönde de mücadeleye hazırlanması ve siyasi yönde eğitilmesi şart olur.

POLİTİKASIZ MÜCADELE, İŞÇİLERİ ALDATMAKTIR. Siyasi mücadele yapmadan işçilere haklar sağlanıyor diyen her kişi, her işçi teşkilatı yalan söylemektedir. BİLEREK VEYA BİLMEYEREK İŞÇİLERE İHANET ETMEKTEDİR.

SONUÇ : Yeni bir teşkilat kurulmasına karşı çıkmıyoruz. Önemli olan teşkilat sayısının az oluşu veya çok oluşu değildir. Önemli olan YENİ BİR TEŞKİLATIN MUTLAKA YENİ HEDEFLERLE ORTAYA ÇIKMASIDIR. Yeni kuruluşta bunu göremekdir.

TEKLİF : Her kuruluş ister istemez kuruluşunu bir kongre ile işçilere tasdik ettirme yoluna gidecektir. İşçiler yukarıda sıraladığımız hedefleri teşkilatı üyelerine benimsetmeliler ve KONFEDERASYONUN ROTASINI bu hedeflere göre tesbit etmelidirler. İşçiler, yalnızca sendikal mücadeleyi ücretlere zam almak şeklinde yürüttükleri müddetçe KEÇİ BOYNUZU MİSALİ, BİR TUTAM BAL İÇİN, BİR ÇEKİ ODUN ÇİGNEMEK MECBURİYETİNDE KALACAKLARINI UNUTMAMALIDIRLAR.

DÜNYA'da HALKLAR KURTULUŞ YOLUNDA N A G A ' Y I HİÇ DUYDUNUZ MU? MINU İNKAYA

Naga, haritada da kare içinde gösterildiği gibi, Hindistan'ın kuzey - doğu kesimine düşen, dağlık ve vahşi ormanlık bir bölge. Naga'lar, Hindistan'ın 483 milyon nüfusunun 250 bin kadarmı meydana getiren bir azınlık. Bu Naga'lar görünüşte hiç Hintliye benzemezler; güneydoğu Asya'lı tipi vardır Naga'larda. Günün birinde ikinci sınıf vatandaş muamelesinden bıkmış ve Hint hükümetine baş kaldırmışlardır, halkların haberi olur muydu Naga'lardan, bilmez. Ama bilinen şu ki, 1953 yılından beri bu azınlık Hint hükümetiyle silahlı çatışma halinde. Tam yedi yıl, yani 1960'a kadar, Hint ordusuna karşı savaşmışlar, ama değil halkların, Hint hükümetinin hatta Hindistan'ın sorumlu kişilerinin bile Naga'da cereyan eden olaylar hakkında bilgileri olmamış. 1960 yılında Naga'lı bir lider İngiltere'ye kaçıp ta başına olup biteni anlatınca, Naga'lı savaşçıların öyküsü çıkmaya başlamış bazı gazetelerde.

Bugün yabancı gazeteciler Naga'ya gidemezler, yani resmi olarak gidemezler, çünkü Hint hükümeti yasaklamıştır yabancıların bu bölgeye girmesini. 15 yıldanberi çok kan döktüldü bu bölgede fakat Naga'lar pes demediler. Pes demek şöyle dursun, daha etkili savaşabilmek için Hintli askere karşı, gerilla yetiştir-

meye başladılar. Kuzeyde sınır komşuları Çin'e sızıp birkaç ayda gerilla eğitimi görüp Naga'ya dönüyorlar. Hint hükümetinin başı dertte. Son çare olarak askerini Çin sınırına yığdı. Sonuç? Gerilla savaşı eski şiddeti ile devam ediyor.

Azıcık düşünelim şöyle... 15 yıldır devam eden bir kanlı bağımsızlık savaşı, ve bizim basında bir tek kelime yok hakkında... Niçin, biliyor musunuz? Ben biliyorum, size de söyleyeyim, siz de bilin...

Bu savaş «önemli» değil de ondan. Bu savaş alelele bir bağımsızlık savaşı eninde sonunda!! Ne var yani bağımsızlık savaşlarında? Biz de verdik bağımsızlık savaşımızı; sonra da bir güzel bağlanıverdik. Şimdi bütün gazeteler bizden bahsedip duruyor! Türkiye'nin ne uygun bir yatırım alanı olduğunu allandıra ballandıra yazıyorlar. Yatırımcı baylar, efendiler Türkiye'ye koşa koşa geliyor, Türk toprağına ayak basar basmaz da ne denli kalkındığımızı gene bize anlatıp duruyorlar!! İşte böyle bahsettirir insan kendinden! Kurtuluş savaşımız sırasında medeni ülkelerin basını bizim hakkımızda şimdiki kadar yazmamışlardı doğrusu! Aferin bizimkilerimize!!

Naga'lar da bizi örnek alsınlar. Sadece basınımız izleseler, türlü çeşitli muvafak olma yollarını öğrenebilirler. «Naga'lara Türkçe Öğretelim» kampanyasına var mımız?

Ü R D Ü N

Kral Hüseyin geçenlerde bir İngiliz gazetecisine verdiği beyanatta, «eğer barış ve huzur getirecekse, İsrailin 1967 savaşında işgal ettiği Ürdün topraklarını elden çıkarmaya razıyım» dedi. İlahi bay kral, kime neyi veriyorsun?! Bir kere o topraklar elden çıkmış bile, bugün o topraklar üzerinde İsrail kanunları geçerli. İkincisi, o topraklarda oturan Araplar ne diyecek bu işe, kuzu kuzu elden mi çıkaracaklar? Üçüncüsü, Ürdündeki gerillalar bu işe razı olacaklar mı hiç? Bilindiği

gibi, bay kral Hüseyin'in daha kral olan başı dertte bu gerillalarla. Çünkü 20 yıldanberi İsrailin can ilik defa yanyor bu gerillalar yüzünden. Çünkü 20 yıldanberi «asansız, keseriz, vururuz» diye bağrın adamlar yerine asıp, kesen, vuran var şimdi İsrailin karşısında. İsrail de misilleme olsun diye Ürdüne hava akımları yapıyor, sivil halkı öldürüyor. Halk öldükçe İsrail daha kinleniyor, gerillalara ise daha bağlanıyor. Sarayında «huzur» diye huzuru kaçan bay kral'a ise veczeler yumurtlamak kalıyor.

VİYETNAM'DA HALK LİDERLERİ

HO Şİ MİN : Kuzey Vietnam'ın 78 yaşındaki başkanı. Gençlik yıllarında Avrupa'da bulundu. Vietnam, o zamanki adı ile Hindini, Fransız işgali altındayken, Çinde devrimci birlikler kurdu. İkinci Dünya Savaşında Japonlar ülkesine girince, hem Fransızca, hem de Japonya karşı gerilla birlikleri ile karşı koydu. 1946'da Demokratik Vietnam Cumhuriyetini kurdu ve başkanlığına seçildi. Fransızların iki yüzüzlü oyununa karşı başkan Ho ulusunu direnmeye çağırdı. 8 yıllık bir savaştan sonra Fransızlar yenildi. Barış antlaşmasında Vietnam verilen sözü bu sefer Amerika tutmadı. 1965'te Amerika, Kuzey Vietnam'a harb ilan etmeden ülkeyi bombalamaya başladı. Bütün bu savaş yılları sırasında ülkesini

idare eden başkan Ho Şi Min, düşmanlarının dahi takdirini kazanmış bir liderdir.

GENERAL GIYAP : Kuzey Vietnam'ın başkomutanı 57 yaşındadır. Büyük bir gerilla uzmanıdır. İkinci Dünya Savaşı sırasında Çinde ilk gerilla birliklerini örgütleyenlerdendir. Fransızlara ve Japonlara karşı savaşmıştır. Cumhuriyet kurulduğunda İç İşleri bakanı oldu. En büyük askeri başarısı, 1954'te Diyen Biyen Fu'da Fransız askerlerini çember içine alıp düşmana 12 bin kişilik bir zayıt verdimesi ve Fransız komutanının esir etmesi oldu. Halen Amerikaya karşı yürütülen savaşta komuta etmektedir.

İSTANBUL PERDE ARKASI İSTANBUL BELEDİYESİ ARIF'IN ÇİFLİĞİ DEĞİLDİR CAN AÇIKGÖZ

«Ali babanın bir çiftliği var...»

Bunu biliyoruz. Bu bir çocuk şarkısıdır. Okullarda öğretilir.

Bildiğimiz bir de Jonson dayının çiftliğidir. Hatta Jonson dayının, şimdilerde de Nikson dayının çiftlikleri bir değil bir çoktur. Türkiye'miz de bunlardan sadece bir tanesidir.

İyi hoş ama Arifin çiftliği de neyin nesini oluyor? Bir bu eksikti. Hem de Arifin çiftliği İstanbul Belediyesi işi.

Gerçi İstanbul Belediyesinin nasıl bir çiftlik olduğunu biliyoruz ama, Arifin çiftliği olduğunu bilmiyorduk.

Sonra kimdir bu Arif? Tanıdığımız Arifler içinde, Tuncelli seyfar satıcı Arif, sütçü Arif, Futbolcu Arif, bir de bizim muhtar Arif efendi var. Tuncelli seyfar satıcı Arif'e Belediyenin arası hiç iyi değildir. Tuncelli Arif'in Zabita memurlarından çıktığını bir Allah bir de kendisi bilir. Muhtar Arif efendi ise; o hiç sevmez belediye. Ay otuz, muhtar Arif efendi yüz otuz kere yazı yazmıştır da mahal-ye bir çeşme yaptırılmamıştır. Futbolcu Arif'in işi dünyadan haberi yoktur. Belediye işi, bütçe işi, komprador işi, Amerika işi hiç biri alâkadar etmez onu.

Fazla uzatmayalım. Bu Arif başka Arif. Bu Arif yerli değil, bu Arif «İthal malı Arif.» Ve Irak'tan ithal edilmiştir. Bu Arif -sabık Irak Cumhurbaşkanı Arif'tir.

Irak güneyde komşumuz olan bir ülkedir. Bundan altı yedi ay evvel Irak'ta bir hükümet darbesi oldu. Ve o zaman Cumhurbaşkanı olan Arif soluğu kaçmakta almıştı. Evvelâ İngiltere'ye gitmiş, oradan da İstanbul'a uğrayıvermişti. Öte yandan, bizim de Fahri Atabey adında gayetle misafirperver bir Belediye Başkanımız vardır.

Yeni iş kanununda asgari ücretler

Yeni kanun yeni lâflar değil yeni haklar getirmelidir

ADNAN ERMİŞ

Yeni İş Kanununun 33. maddesine göre, Çalışma Bakanının tayin ettiği bir genel müdürün başkanlığında kurulan ASGARİ ÜCRET KOMİSYONU her iş kolunda işçilerin en az alacakları ücreti tesbit eder.

Bu komisyonun tesbit ettiği ücretle, bir işçi : normal gıdasını alabilecek, mes- bir işçi : normal gıdasını, mesken, giyecek, sağlık, yakacak, aydınlatma gibi zorunlu ihtiyaçlarını karşılamak zorundadır.

Bugüne kadar tesbit edilen asgari ücretlere baktığımızda, görüyoruz ki : BU ÜCRETLER, İŞÇİLERE ÖLMEYECEK KADAR BİR HAYAT HAKKI TANIMAKTADIR.

Bugün asgari ücretler 6 - 12 TL. arasıdır. Böylesine haksız ve düşük seviye- de, ücret tesbit etme SEVİYESİZLİĞİNDE kararlar nasıl alınmaktadır?

Büyük misafirimiz, zavalı Irak'lı Arif İstanbul'a gelecekti de onu sokakta mı bırakacaktır. Bugüne bugün bir belediye- yemiz vardı. İşte büyük misafirimiz, zavalı Irak Arif'in sokakta kalmaması için sayın Atabey hemen ona hamiyetli kolları uzatırdı. Tıpkı İstanbul'lu susuz, evsiz barsız Arif'lere uzattığı gibi... Belediyenin kendisine tahsis ettiği Florya tesislerindeki dinleme evini o da Iraklı Arif'e tahsis etti. Malum olduğu üzere belediyenin Florya'da, plajları, motelleri, kampingleri ve dinlenme evleri vardır. Atabeye tahsis edilen, ondan da Irak'lı Arif'e transfer edilen bunlardan birisidir.

Ve büyük misafirimiz, zavalı Irak'lı Arif altı aydan beri bu villada bedava oturmaktadır. Kendisine her gün beş kişi hizmet etmektedir. Bu kişilerin ücretleri de belediye bütçesinden ödenmektedir.

Belediye sözümlü ona İstanbul'da yaşayan halkın belediyesidir. Florya'daki o tesisler de halkın parasıyla işletilir. Mese- lâ 1969 bütçe tasarımsında belediye'nin bu etsislerine 3 milyon lira yardım yapılması öngörülmektedir.

Bu tesislerden belediyenin kendi işçi- si, memuru dahi istifade edememektedir. Ama beri ymada, o kampinglerde, motel- lerde, dinlenme evlerinde Iraklı Arif'ler ve onun gibi Türk Arif beyefendiler otu- rurlar. Keyif çatarlar. Belediye Başkanı Atabey de bu işleri organize eder.

Bir ata sözü vardır. «Arif olan anlar» der. Gerçekten artık, arif olup bu işlerin neden böyle yürütüldüğünü anlamalı ve Irak'lı Arif gibi Arif'lere, Jonson'lara, Nik- son'lara gereken ders verilmelidir. Ve on- lara, ne İstanbul Belediyesi'nin, ne de Tür- kiye'nin çiflik olmadığı münasip bir dille anlatılmalıdır...

KURTULUŞ YOLU SOSYALİZM VE DİN (II)

OYA SENCER

Geçen yazımızda sosyalizmin din anlayışından söz ettik. Bu anlayış şöyle özetlenebilir : Kişinin hürriyetlerini sonuna kadar tanıyan sosyalizm her türlü inanç gibi, dini inançlarda da kısıtlayıcı değildir. Herkes inanç ve ibadetinde hürdür. Ama sosyalizm din ticaretine, inanç sömürücülüğüne bütünüyle karşıdır. Gerçek din- darlıkla ilgisi olmayan din sömürücülüğüyle sonuna kadar savaşacaktır. Sosyalizmin dine karşı olduğunu yayanlar bu inanç sömürücülerinden başkası değildir. Sosyalist bir düzende kendilerine yer bulunmayacağını, dini sömürülerine alet edemeyeceklerini bildiklerinden, bu düzeni halkın gözünden düşürmek isterler.

Şimdi de bu sömürücülerin kimler olduklarına ve sömürü yollarına bakalım.

Çoğunluk yapıldığı gibi halkı yobazlık itham etmek yanlış. Çoğunluğuyla halk dindardır ama yobaz değildir. Türkiye'de uzun zaman halkın inançlarına karşı çıkmak devrimcilik sanılmıştır. Yanlış teşhislerin sebep olduğu davranışlarla, özellikle aydın sayılan kişiler devrimcilik adına halkı karşılarına almışlardır. Bu durum, halkın kendi yaşantısından uzak saydığı aydınlardan uzaklaşmasına kendini onlardan ayırmasına sebep olmuştur. Oysa ortada bir yanlışlık vardır. Halk yobaz değildir. Devrimcilik de inançlara karşı olmak değildir. Şu halde asıl karşıya alınması gereken halkı gerici, tutucu davranışlara itenler, inançlarını sömürenler, sapıranlar, kullananlar kimlerdir? Tek kelimeyle halkın uyanmasından zarar görecektir; büyük toprak sahibi ağalar, bunların kullandığı sahte ya da cahil din adamlarıdır. Halkın sırtından geçi- nen, halkın yarattığı değeri sömürenlerdir. Sömürüleri devam edebilsin diye halk uyanmasın isterler, halk bilmesin, gör- mesin, ilerlemesin isterler. Bunu da na- sıl sağlayacaklar? En kolay olarak, halkın inançlarını sömürerek, din adı altında dinle ilgisi bulunmayan söylemleri yayarak... Bunlar her türlü ilerleme- ye din adına karşıdır; iyiyi, yeniyi, ileri- riye, aydınlığa inanç adına karşı çıkarlar. Oysa yüce bir varlığa inanmak demek olan din, aydınlığa, iyiyi, ilerlemeye nasıl karşı olabilir? Bu din duygusunu yanlış anlamak ve yanlış anlatmaktır. Bütün dinler çıkışlarında insanları ileri götür-

mek üzere kurulduklarına göre, insanları daha iyi kılmak üzere kurulduklarına göre, aksini söylemek dini kaynağından saptırmaktır. Din sömürücüleri, inanç tüccarları için önemli olan ne dindir ne de iman. Onlar kendi çıkarlarını koruma peşinde- dirler. Bu yüzden halkı uyardırarak her fikre, her davranışa, her eyleme «Din elden düşüyor» diye karşı dururlar. Aslında elden gitmesinden korktukları kendi post- larıdır, soygunlarıdır. İnsanlar var olduk- ça inançlar olacaktır, ama insanlar uyan- dıkça din sömürücülerine yer olmayacaktır. İnsanları uyardırmayı, kendi hakları- na sahip çıkarmayı, özgürleştirmeyi, ay- dınlarmayı, tek kelimeyle gerçek birer in- san yapmayı amaç bilen sosyalizme de iş- te bunun için karşıdır, bunun için leke-lemek isterler.

Inanç sömürücüleri amaçlarını gerçekleştirebilmek için, halk içinden bazı adamları satın alır. Özel hayatlarındaki davranışlarıyla söyledikleri birbirini hiç tutmayan bu adamlar halkı tahrik eder, yalan yanlış bilgilerle saptırır, bunu bir ti- caret konusu haline getirirler. Halk, uyan- madığı sürece bu adamların peşinden sür- rülenecektir. Zaman zaman gerçek din ve gerçek inançla ters düştüğünü farket- Halk neden bu uyutmacalara kapılır? Bu- nun sebebi açıktır. Bu düzende geniş halk küteleri bir bunalm ve sebebini iyi anla- yamadıkları bir çaresizlik ve ezilmişlik içindedirler. Bir kaçış noktası ararlar. Bu kaçış noktasını da dinde bulurlar. Gerçek hayatta mutsuz olan kişiler, ezilen, sömü- rülen kişiler, uyanmadıkları sürece sava- şacaklarına kaçmak istiyeceklerdir. Din sömürücüleri böyle bir düzen içinde ken- dilerine en iyi ortamı bulurlar.

Özete sunuları söyleyebiliriz : Halk yobaz ve gerici değildir. Onu uyukuda tu- tarak sömürmek isteyenler, halkı gerçek inançlardan saptırarak, ilerlemenin ve kendi öz menfaatinin karşısında davra- nışlara sürüklerler. Bir kez uyanınca, art-ık halk sömürmek mümkün değildir. Bu yüzden dini istismar edenler halkın uyanmasında fayda görenlerdir.

Sosyalizm halkın uyanmasını isteme- yenlerle, inanç sömürücüleriyle savaşa- cak, böylece gerçek inançları ve inanç öz- gürlüğünü sağlayacaktır.

Kölelik-Efendilik

SÜLEYMAN ÜSTÜN

Eski düzen, yani işçilerin, köylülerin, tüm çalışanların, yani bütün yoksulların köle, zenginlerin ise bu dünyanın sahibi bellendiği düzen yıkılıyor, hem de yıkılacak. Bu yıkılışı bizler de göreceğiz. Dünyada bu düzeni yıkan ülke çok. Diğerleri de yıkılmak için çalışıyor.

Bu yıkılışı durdurmağa kimsenin gücü yetmeyecek. Bir yerde insanlar kendilerine köle muamelesi yapıldığını, adam yerine konulmadığını bilincine varır, hatta bunu sezerse, artı ko insanların önüne geçilemez. Mümkünü yok hiç bir kuvvet durduramaz o insanları. Tarihte bunun çok örnekleri var. En kötü koşullar içinde bile insanlar, köleliğe karşı çıkmış, köle sahiplerini perişan etmiştir. Bu köle ve efendi savaşı tarih boyunca sürmüştür. Ashında tarih dedimiz şey, bir bakıma, köleliği sürdürmek isteyen insanlarla, köleliğe son vermek isteyenlerin öyküsüdür.

Köleliği sürdürmek isteyenler, çıkarları kölelerinin olmasında olanlar bir yo-

lunu bulup, bugüne kadar, yürütmüşler bu işi.

İlk çağlarda diğerlerinden daha güçlü olanlar, ya da bir fırsatını yakalayanlar, insanları köle olarak kullanmışlar, Sonra bu beyler güçlerini birleştirmişler, bir çok köle sahibi birlikte köleleri çalıştırmış, köleleri birlikte köleleri çalıştırmış. Giderek bu köle sahipleri daha geniş birlikler kurmuşlar. Hatta zaman geçtikçe, araçlar çoğalıp geliştikçe, ülkeler arası ortaklıklar da kurmuşlar. Bazılarına göre de bu köle sahipleri sonradan, bir sosyal sınıf olarak ortaya çıkmışlar. Şimdi «sermaye sınıfı» «zengin sınıfı» dediğimiz sınıf işte buradan gelmiş sınıftır.

Önceleri bu köle sahipleri, kölelerine çok sert davrandılar. Kölelerine akla gel- medik işkencelerde bulundular. Bu yüz- den, efendilerle köleler arasında büyük çarpışmalar oldu. Sonraları köle sahipleri bu hasınlığın, sertliğin iyi sonuçlar vermediğini görerek biraz yumuşadılar. Gü-

(Devamı 4. sayfa)